

சுந்தரபாண்டியம்
Sundarapandiyam

அரவிந்த்குமார். ந, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரி, பேரூர், கோவை-10.

Aravindkumar N, Research Scholar, Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts & Science Tamil College, Perur, Coimbatore - 10.

DOI: 10.5281/zenodo.5905042

Abstract

From time immemorial many literatures have appeared in the Tamil language which is exalted as a theological language. Among those literatures, devotional literatures originated from the Pallava period. All religious texts are the key to cultivating human life. They symbolize the grace of the Lord, the glory of the place where the Lord resides, the natural environment there, and so on. To that end, the legend of Sundarapandiyam was sung by the poet Anathariyappar on the ancient Tamil city of Madurai. Sundarapandiyam, a myth that is unknown to many today, is based on the mythological tradition of being full of words and phrases. The study of Sundarapandiyam is aimed at understanding the history of Madurai and contributing to the regularization of human life.

திறவுச்சொற்கள்

சுந்தரபாண்டியம் – அனாதாரியப்பப்புவலவர் – மதுரைத்தலபுராணம் – சோமசுந்தரர் – மீனாட்சி – தொன்மம் – வாயற்பதி – திருவிருந்தான் – திருவிளையாடல் – துவாத சாந்தம் – சீவன்முத்திபுரம் – திருவாலவாய் – கூடல் – நான்மாடக்கூடல் – சுந்தரன் – சொக்கன் – பொற்றாமரை – வைகை – எழுகடல்.

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் தொன்ம இலக்கியங்களும் ஒன்றாகும். அத்தொன்ம இலக்கியங்கள் மிகப்பலவாகத் தோன்ற சமய அடியார்களே காரணமாக இருந்தனர். தொன்ம இலக்கியங்கள் தெய்வ நம்பிக்கையினையும், சமய நம்பிக்கையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சரியை, கிரியை என்ற இருவகை நெறிகளை வலியுறுத்தி ஆலய வழிபாடு, திருவிழாக்கள், விரதமுறைகள் ஆகியவற்றின் பயனைக் கூறுகின்றன. இம்மை வாழ்வில் ஒழுக்கவுணர்வுகளைத் தூண்டி, மறுமையின் பயனை நுகரச் செய்கின்ற தொன்ம இலக்கியங்களுள் மதுரைத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்ட சுந்தரபாண்டியம் எனும் தலபுராணம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தலபுராணம் மதுரை மாநகரில் சொக்கநாதர் நிகழ்த்திய பல திருவிளையாடல்கள், தலவிசேடம், தீர்த்தச்சிறப்பு, திருவிழாக்கள், இறைவனின் கருணைத்திறம், வீடுபேற்றுக்கு உண்டான நன்னெறிகள், மனித வாழ்வியலுக்குரிய அறங்கள் முதலியவற்றை எடுத்துரைக்கப்பதாக அமைகிறது.

தொன்மம்

சமய இலக்கிய வகையில் தொன்மம் என்பது பழங்கதையைத் தன் வடிவமாகக் கொண்டு வளர்ந்த இலக்கியக் கூறாகும். தொன்மம் என்ற சொல் 'புராணம்' எனும் பெயரால் வழங்கப்படுகிறது. 'புராணம்' எனும் சொல் பழமை என்ற பொருளைக் காட்டிப் பின் பழங்கதை என ஆகுபெயராக அமைகிறது. கடவுள்களின் செயலும் திறனும் வெளிப்பட இப்புராணங்கள் வழியமைத்தவைகளாகத் திகழ்கின்றன.

தொன்ம இலக்கணம்

தொன்ம இலக்கியங்கள் இலக்கிய செறிவும் அணிநயமும் உடையன. இவை காப்பிய இலக்கியங்களின் அமைப்பைப் பெரிதும் அடியொற்றி அமைகின்றன. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிப்பொருள்களும் ஒருங்கே அமைந்தவை பெருங்காப்பியம் என வழங்கப்படும். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று குறைவுபடுமாயின் அதனைக் காப்பியம் எனவும், புராணம் எனவும் வழங்குவர் எனப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை,

“ அறையும்இதில் சிலகுறைபாடு எனினும் குன்றாது
அறம்பொருள்இன் பம்வீட்டில் குறைபா டாகப்
பெறுவதுகாப் பியமாகும் புராணம் ஆகும்
பேசின்முதல் நூல்பொருளொடு அளவு தன்மை
செறிமிகுதி செய்வித்தோள் கருத்த னானும்
திகழும்இடு குறியானும் நூற்குப் பேராம்
உறுகலிவஞ் சிப்பாக்கை யறத்துக்கு ஆகா
உரைப்பதுஇனி வாழ்த்தினுக்குள் பாவும் ஆமே”
(சித.பாட்.சூ-43)

என்ற சிதம்பரப்பாட்டியல் சூத்திரத்தால் அறியமுடிகிறது. தொன்ம இலக்கியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கினையும் முழுமையாக விரித்துக்கூற இயலாது. அறத்தையும் வீட்டினுக்குரிய வழிவகையினையும் மட்டுமே பெரும்பாலான புராணங்கள் விரித்துப்பாடியுள்ளன. ஆதலினால், புராணங்கள் காப்பியமாகக் கருதப்படுகிறது.

அமைப்புமுறை

தொன்ம இலக்கியங்கள் செய்யுள், உரைநடை என்ற இரு அமைப்பினைக் கொண்டதாகவே அமைகின்றன. தொன்மங்களில் காணப்படும் வினா விடை அமைப்பும், உரையாடலும், புராண ஆசிரியரின் தனித்த கருத்தும் புராண அழகை மிகுவிக்கின்றன. செய்யுள் வடிவில் அமைந்த தொன்மங்கள் பல விருத்தப்பாக்களால் பாடப்பட்டுள்ளன.

தமிழில் தலபுராணங்கள்

சங்க இலக்கிய காலந்தொட்டே தொன்ம இலக்கியத்திற்கு உண்டான அடிப்படைக் கூறுகள் இருந்துள்ளன என்பதை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை முதலிய நூல்களில் அமைந்த தல சிறப்புச் செய்திகள் எடுத்துரைக்கின்றன. பக்தி இலக்கிய காலத்தில் சமணர்களின் மேலீட்டினால் மக்களின் வாழ்வியலில் ஏற்பட்ட போக்கினை மாற்றும் பொருட்டு, சைவ வைணவ அடியார்கள் தோன்றி நாடெங்குமுள்ள தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று, அவ்வூரின் மாண்பினையும், திருக்கோயிலின் சிறப்பையும் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் புகழினையும் பாடி, இறைவனை வணங்குவதால் பெறும் பயனையும் மனதில் கொள்ளும் வகையில் திருப்பாடல்களின் மூலமாகவும் பாசுரங்களின் வழியாகவும் எடுத்துரைத்தனர். அடியார்களின் இச்செயல்பாட்டினால் நாட்டில் சைவ, வைணவ எழுச்சியும் வழிபாடுகளும் அறச்செயல்களும் இறைவன் பற்றிய தலபுராணங்களும் தோன்றின.

புராணங்களை மாபுராணம், அதிபுராணம், உபபுராணம் என வடமொழியினர் பகுத்துக் கூறுகின்றனர். தமிழ்மரபையொட்டிய நோக்கில், சைவ புராணங்கள் அனைத்தும் சிவபெருமானிடம் இருந்து தோன்றியதெனக் கூறப்படுகிறது. அப்புராணங்களைச் சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு உபதேசிக்க, திருநந்திதேவர் சனக்குமார முனிவருக்கு உபதேசித்தார். பின், சனக்குமார முனிவர் வியாசருக்குப் புராணங்களை எடுத்துரைத்தார் எனப் புராண இலக்கிய மரபு கூறப்படுகிறது.

தமிழில் தோன்றிய புராணங்கள் அனைத்தும் ஆறுநிலைகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டே தோன்றியுள்ளது. அவை,

1. மகாபுராணங்கள்
2. இதிகாசங்கள்
3. சிவபுண்ணியம் சிவதருமம்
4. இறை அடியார்கள் வரலாறு
5. குலப்பெருமைகள்
6. தலத்தின் சிறப்பு

என்பனவாகும். இம்மரபினை அடியொற்றித் தலத்தின் சிறப்பினைப் பாடுவதாகத் தமிழில் தோன்றிய முதல் தலபுராணம் கோயில் புராணம் ஆகும். சைவ சமயத்தைப் பொருத்தமட்டில் கோயில் என்றாலே அது தில்லையைக் குறிக்கும். இக்கோயில் புராணமும் தில்லை சிற்றம்பலமுடையார் மேல் உமாபதிசிவாச்சாரியாரால் பாடப்பட்டதாகும். கோயில் புராணத்தையடுத்து தமிழில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தல புராணங்கள் தோன்றியுள்ளன.

மதுரைத்தல புராணங்கள்

பழம்பெருமைமிக்க மதுரைத் திருத்தலத்தில் உள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளின் அருளாடல்களை எடுத்துரைக்கும் தொன்ம இலக்கியங்கள் மதுரைக்கு உண்டான தலபுராணங்களாக அமைகின்றன. அவ்வாறு மதுரைத்தலத்தின் மீது எழுந்த தல புராணங்கள் நான்காகும். அவை,

1. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
2. சுந்தரபாண்டியம்
3. பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற்புராணம்
4. கடம்பவனப்புராணம்

என்பனவாகும்.

சுந்தரபாண்டியம்

மதுரைத் திருத்தலத்திற்கு அமைந்த தலபுராண நூல்களுள் சுந்தரபாண்டியமும் ஒன்றாகும். இந்நூல் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் பாண்டிய மரபினரையும் தொடர்பு படுத்திக் கூறுவதால் சுந்தரபாண்டியம் எனும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. இப்புராணம் வடமொழியில் உள்ள ஸ்கந்த புராணத்தின் சங்கர சங்கீதையில் அமைந்த புராண நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மதுரைத் திருத்தலத்து இறைவன் இறைவியின் திருவிளையாடல் சிறப்பினை எடுத்தோதும் நூலாகச் சுந்தரபாண்டியம் திகழ்கிறது.

நூல் வரலாறு

சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளைப் பாடுகின்ற சுந்தர பாண்டியம் எனும் இப்புராணம் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தாரால் 1955-ஆம் ஆண்டு மூலப்பிரதியாகப் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. இப்புராணத் திற்கான மூலம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரிடமிருந்து ஓலைப்பிரதியாகப் பெறப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாருக்குச் சுந்தரபாண்டியத்தின் ஓலைப் பிரதியைக் கொடுத்தவர் திரு.ரா.ராகவையங்கார் அவர்கள் என்றும், இவர் சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தார் சுந்தரபாண்டியத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் முன்னே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட செந்தமிழ் எனும் இதழில் 1907-ஆம் ஆண்டு சுந்தரபாண்டியம் பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியுரையொன்றை எழுதினார் என்றும் திரு.மு.அருணாசலம் தம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓலையாகிய மூலப்பிரதி பலவிடங்களில் சிதைவுற்றிருந்ததால் சில பாடல்கள் முற்றுப்பெறாது இருந்தன. இதனடிப்படையில் நூலும் முழுமையாகக் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இச்செய்தியைச் சுந்தரபாண்டியத்தை முதன்முதலில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட திரு.தி.சந்திரசேகரன் அவர்கள் இந்நூலின் முகவுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நூலாசிரியர்

இப்புராணத்தைப் படைத்தளித்தவர் அனதாரியப்பப் புலவர் ஆவார். இப்புலவர் தொண்டை மண்டலத்துச் செங்காட்டுப் பகுதிக்கு அண்மையில் உள்ள வாயற்பதி எனும் வயலூரில் வேளாளர் மரபில் தோன்றியவராவார். அனதாரியப்பர் திருச்சிராப் பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள கல்லூர் மன்றை என்ற ஊர் தலைவனாயிருந்த திருவிருந்தான் என்ற வள்ளலுடைய ஆதரவைப் பெற்று வாழ்ந்துள்ளார். இவருடைய காலம் 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி எனக் கூறப்படுகிறது. திருவிருந்தானின் அவைக்களப் புலவராய் அனதாரியப்பர் இருந்த காலத்தில், வடமொழியிலுள்ள சுந்தர பாண்டியத்தைத் தமிழில் பாடுமாறு அவ்வள்ளல் கேட்க இப்புராணத்தைப் பாடினார் எனும் செய்தி இப்புராணத்தில் இடம்பெறுகிறது. இதனை,

“அன்னவ னரசர் சூழங் கச்சி வீரப்ப னென்று
மன்னவ னருள்சேர் மன்றைச் செவ்வந்தி துணைவன் வாய்மைத்
தென்னவன் றிருவி ருந்தான் சவுந்தரன் றேவ பாடைத்
துன்னிருங் கதைதென் னூலாற் சொல்லெனச் சொல்ல லுற்றேன்”
(சுந்.பா.நகர.சரு.பா-47)

என்ற பாடலானது எடுத்துரைக்கிறது.

நூலமைப்பு

சோமசுந்தரரின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளை எடுத்துரைக்கும் இப்புராணம் கற்பகவிநாயகர் மேல் பாடப்பட்ட காப்புப் பாடலுடன் தொடங்குகிறது. பாயிரப் பகுதியில் சோமசுந்தரக்கடவுள், அங்கயற்கண்ணம்மை, சித்திவிநாயகர், முருகப் பெருமான், நால்வர் பெருமக்கள் மீது கடவுள் வணக்கப்பாடல் அமைந்துள்ளது. சுந்தரபாண்டியம் முழுமையும் கிடைக்காத போதிலும், கிடைக்கப்பெற்ற பகுதிகளின் அடிப்படையில் உற்பத்தி காண்டம், திக்குவிசய காண்டம், உக்கிர காண்டம், லீலா காண்டம் எனும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்காண்டங்களின் அடிப்படையில் 54 சருக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை வருமாறு,

உற்பத்தி காண்டம்

1.வையைச்சருக்கம், 2.பாண்டிநாட்டுச்சருக்கம், 3.நகர்ச்சருக்கம், 4.தலவிசிட்டச் சருக்கம், 5.பொற்றாமரைச்சருக்கம், 6.சொக்கலிங்கச்சருக்கம், 7.திருவிமானச்சருக்கம், 8.குலசேகரச்சருக்கம், 9.தூதுச்சருக்கம், 10.திரிசிராமலைச்சருக்கம், 11.விசுவாவசுச் சருக்கம், 12.கடிமணச்சருக்கம், 13.விமானச்சருக்கம், 14.ஓரைச்சருக்கம், 15.நகர்புகு சருக்கம், 16.உபதேசச்சருக்கம், 17.மாதவச்சருக்கம், 18.திருவவதாரச்சருக்கம், 19.வித்தயாபதிச் சருக்கம், 20.நாரதச்சருக்கம்.

திக்குவிசய காண்டம்

1.மந்திரச்சருக்கம், 2.முடிசூட்டுச்சருக்கம், 3.குமாரச்சருக்கம், 4.தாருகன்வதைச் சருக்கம், 5.வனவேட்டைச்சருக்கம், 6.கலிங்கச்சருக்கம், 7.விசையச்சருக்கம், 8.இந்திரச் சருக்கம், 9.தேவிச்சருக்கம், 10.சையமணிச்சருக்கம், 11.வருணச்சருக்கம், 12. குபேரச் சருக்கம், 13.காட்சிச்சருக்கம், 14.நகரணிச்சருக்கம், 15.திருக்கலியாணச் சருக்கம்.

உக்கிர காண்டம்

1.தாண்டவச்சருக்கம், 2.குண்டோதரச்சருக்கம், 3.எழுகடற்சருக்கம், 4.உக்கிரன வதாரச்சருக்கம், 5.அறம்படுச்சருக்கம், 6.வேல்விடுத்தசருக்கம், 7.வளைவிடுத்த சருக்கம், 8.மேகம்தளைவிடுத்த சருக்கம், 9.சோமவாரச்சருக்கம், 10.கயல்பொறித்த சருக்கம், 11.கண்ணுவாதியருபதேசச்சருக்கம், 12.வீரபாண்டியச்சருக்கம், 13.நான் மாடக்கூடல் சருக்கம், 14.சித்திச்சருக்கம், 15.கல்லானைச்சருக்கம்

லீலா காண்டம்

1.அட்டாலைச்சருக்கம், 2.கவுரிச்சருக்கம், 3.மாறியாடுஞ்சருக்கம், 4.சிவராத்திரி சருக்கம்.

இந்நான்கு காண்டங்களின் முறையே கிடைத்துள்ள மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 2017 ஆகும். இப்புராணம் முழுமையும் முற்றுப்பெறவில்லை என்பதை இப்புராணத்தின் நகர்ச் சருக்கத்தில் அமைந்த,

“ திருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செவ்விசேர்
மருவிளை யாடக வனசப் பொய்கையுங்
கருவிளை யாடலங் கண்ணி நன்மணத்
துருவிளை யார்வமு மிதற்கலா துண்டே”

(மேலது.பா-6)

என்ற பாடலின் அகச்சான்றைக் கொண்டு உணரமுடிகிறது. திருவாலவாயுடையாரின் திருவிளையாடற்புராணத்தைப் போன்று அனதாரியப்பப் புலவரும் தாம் இயற்றிய சுந்தரபாண்டியத்தை எட்டெட்டாகப் பகுத்துப்பாடியதாகக் கூறியுள்ளார். ஆனால் தற்போது சுந்தரபாண்டியத்தில் 54 சருக்கங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. காப்பிய இலக்கணத்திற்குண்டான சொற்சுவை, பொருட்சுவை நிறைந்ததாக விளங்கும் இப்புராணத்தின் அச்சுப்பிரதி பிழைகள் மலிந்ததாகக் காணப்படுகிறது. சான்றாக, இப்புராணத்தின் தொடக்கத்தில் அமையவேண்டிய பாயிரப்பகுதியின் கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், நூல்வரலாறு முதலியன உற்பத்தி காண்டத்தில் உள்ள வையைச் சருக்கத்தில் அமைந்துள்ளன. நூலின் காப்புப் பாடலோடு சேர்த்து நூற்பெயர், ஆக்கியோன் பெயர், நூல் அரங்கேற்றம் முதலிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தலச்சிறப்பு

மதுரைத் திருத்தலமானது ஆன்மாக்களின் பிறப்பெனும் பேதைமையை நீக்கியருளும் பிறவாநெறித்தலமாக விளங்குகிறதெனச் சுந்தரபாண்டியம் எடுத்துரைக் கிறது. மூலலிங்கமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் உறைகின்ற திருவாலவாய்த் திருத்தலம் காசி, தென்கயிலை, திருக்காளத்தி முதலிய தலங்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த மேன்மைகொண்டதாய் கேட்க முத்தி தரும் தலமாக விளங்குகிறதென இப்புராணம் எடுத்துரைக்கிறது. இத்திருத்தலத்திற்குத் துவாத சாந்தம், சிவலோகம், சீவன்முத்தபுரம், மதுரை, திருவாலவாய், கன்னிநாடு, நான்மாடக்கூடல், சிவபுரி, கூடல் எனப் பல்வேறு பெயர்கள் இப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“ சிவதலந் தோன்று முன்னே

சேர்ந்தது துவாத சாந்தம்

புவியினிற் சிவலோ கப்பேர்

புனைந்தது விளையா டற்கே

நவமரு வியதென் பானே

வுணர்வது நான்காம் பாதந்

தவறிலா தளிக்குஞ் சீவன்

முத்தமாந் தலமி தாமே”

(தல.விசி.சரு.பா-4)

“ எண்ணருந் தானம் பூசை

தவம்புனல் யாக மாதி

நண்ணுமோர் நாள்வ சிக்கில்

யோகஞா னத்தோ டெய்து

மண்ணலம் பதிக டம்ப

மாலவாய் மதுரை கன்னி

பண்ணுநான் மாடக் கூடற்

சிவபுரி பலபேர் சாரும்”

(மேலது.பா-9)

என்ற பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இத்தலவிசேட செய்திகள் அனைத்தும் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலும், பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடற் புராணத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இறைவன்

உயிர்களின் மனதை இடமாகக் கொண்டு கூத்தியற்றும் சொக்கநாதர் மேலான பேரின்பமயமானவன். இவ்விறைவனின் திருவருள் கருணையினால் உயிர்கள் போகத்தை நுகர்கின்றன. ஆன்மாக்களை ஈடேற்றும் பொருட்டு சொக்கநாதர் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்கள் பலவாகும். அவற்றை முறைப்படுத்திப் பாடுகின்ற சுந்தரபாண்டியத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற

சருக்கங்களின் அடிப்படையில் இறைவன் சுந்தரபாண்டியராய், ஆலமர்ச்செல்வராய், வாணிகராய், சித்தராய், வேடராய் புனைந்த வேடங்கள் குறித்து எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தில் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குச் சொக்கநாயகன், சுந்தரபாண்டியன், மதுரைநாயகன், மூலலிங்கம், கருப்பூரச்சொக்கன், கதம்பகானகத்திற் சொக்கன், அருட்கலியாணச் சொக்கன், அபிடேகச்சொக்கன், ஆலச்சொக்கன், புழுகனையச்சொக்கன், பழியஞ்சி, சுந்தர விமலன், மதுரைநாதன், சடிலச்சொக்கன், கூடனாயகன், அட்டாலைச்சொக்கன், அட்டாலை வீரன், சூக்கும சுந்தரன், ஆலவாய் சுந்தரன் எனும் பலப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

இறைவி

இப்புராணத்தில் அங்கயற்கண்ணம்மையின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் மிக விரிவாக எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன. இறைவியின் திருவவதாரம், திருக்கலியாணம் ஆகிய திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் திருவாலவாயுடையார் புராணத்திலும் பரஞ்சோதிமுனிவர் புராணத்திலும் இரு திருவிளையாடல்களுக்கு உள்ளேயே இடம்பெற்றுள்ளன. அனதாரியப்ப புலவர் இவ்விரு திருவிளையாடல்களையும் பல சருக்கங்களாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார். இறைவியின் திருவவதாரத்திலிருந்து திருக்கலியாணம் வரை 18 சருக்கங்களை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இறைவி மலையத்துவசனுக்கும் காஞ்சனமாலைக்கும் வேள்வியில் தோன்றுதல், காஞ்சனமாலை முற்பிறவியில் வித்தியாபதியாகத் தோன்றி தவமியற்றியது, மலையத்துவசன் தடாதகைக்கு முடிசூட்டியது, கண்ணுவமுனி தோன்றி உமாதேவியின் வரலாற்றைக் கூறியது, குமரக்கடவுள் தோன்றித் தாருகனை வதைத்தது, தடாதகை வனவேட்டை தொடங்கிக் கலிங்கன், தேவர்கோன், இயமன், வருணன், குபேரன் ஆகியோரை வென்றது, சிவபெருமானைக் கயிலையில் கண்டது, இறைவி நகர் திரும்புதல், இறைவன் சுந்தரபாண்டியராக வந்து மணம்புரிந்து கொண்டதெனச் சருக்கங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இப்புராணத்தில் இறைவிக்கு அங்கயற்கண்ணி, தடாதகை, மும்முலையாள் எனும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

தீர்த்தம்

இறைவனை வணங்கும் வழிபாட்டுநெறியில் தூய்மை என்பது அடிப்படையான ஒன்றாகும். தூய்மையானது உள்ளத்திற்கு மட்டுமின்றி ஊன் உடம்பிற்கு உண்டானதாக அமைகிறது. இதில் அகந்தூய்மை என்பது உள்ளத்து எழும் தீய எண்ணங்களை ஒடுக்கி, ஒருமித்த மனத்துடன் மெய்யினைப் பேசி மெய்ப்பொருளைக் காண விளைவதாகும். அகந்தூய்மை மெய்யினால் தோன்றுவது போன்று உடம்பிற்கு உண்டான புறந்தூய்மை நீரினால் அமைகின்றது. இவ்விரு, தூய்மைகளையும் ஒருங்கே பெற இறைவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களில் தீர்த்தமாடுதல் என்பது முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

மதுரைத் திருத்தலத்தில் அமைந்த தீர்த்தங்கள் மூன்று எனச் சுந்தரபாண்டியம் உரைக்கிறது. அவை, பொற்றாமரை வாவி, வைகை, எழுகடல் என்பனவாகும். இம்மூன்று தீர்த்தங்களும் சொக்கநாதரின் திருவிளையாடல் சிறப்போடு தொடர்புடையதாக இப்புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. பொற்றாமரை வாவி, நந்தியம்பெருமானின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி

சொக்கநாதரால் கடம்பவனத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப்பொற்றாமரை வாவிக்குச் சுந்தரபாண்டியத்தில் ஞானதீர்த்தம், முத்திப்புனல், சிவகங்கை, சிவதீர்த்தம் எனப் பலப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனை,

“ ஞானத்தின் ஞான நீரணி முத்தியி

லானமுத் திப்புனல் சடைநீ ராட்டலி

னூனமில் சிவகங்கை யுத்த மத்தின

மேனிறை யுத்தமொத் தம்மம் மெய்ப்புனல்”

(பொற்.சரு.பா-5)

எனும் பாடலானது உரைக்கிறது. இத்தீர்த்தம் தன்னுள் மூழ்குவாருக்கு முத்தியை அளிக்கும் என இப்புராணம் கூறுகிறது. தேவர்கோனாகிய இந்திரன் தானுற்ற பிரமகத்தி பழியைப் பொற்றாமரை வாவிடில் நீராடிப் போக்கிக் கொண்டான் எனவும், சொக்கநாதரின் கருவறை மேலுள்ள விமானத்தை அமைத்தான் எனவும் இப்புராணம் எடுத்துரைக்கிறது. இந்திரனின் வாகனமான வெள்ளானையும் தான் பெற்ற சாபத்தைப் பொற்றாமரை வாவிடில் நீராடிப் போக்கிக் கொண்டதெனச் சுந்தரபாண்டியம் எடுத்தியம்புகிறது. வெள்ளானை வழிபட்ட செய்தி பிற திருவிளையாடல்களில் கூறப்படுவதைப் போன்று தனியே புராணமாகவோ, படலமாகவோ சுந்தர பாண்டியத்தில் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. திருவிமானச் சருக்கத்தில் இந்திரன் வழிபட்டு பேறுபெற்ற வரலாற்றில் சில பாடல்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

குண்டோதரனின் தாகத்தைத் தீர்ப்பதற்காகச் சொக்கநாதர் தம் சடிலத்தில் பொருந்திய சிவகங்கையை மதுரைநகரின் புறத்தே ஓடச்செய்தார். இத்தீர்த்தம் வைகை என வழங்கப்படுகிறது. இவ்வைகையாறு தோன்றிய வரலாற்றைச் சுந்தரபாண்டியம் குண்டோதரச் சருக்கத்தில் எடுத்துரைக்கிறது. இதனை,

“ பரந்த வெண்முகில் முழையிடைப் படுவபோற் பலவாய்ப்

புரிந்த வெண்ணில சமையமெம் பிரான்பதம் புகல்போல்

விரைந்த வையைநீ ரொருதுளி புறம்படா விரிவாய்க்

கரந்த தந்தியக் கடற்படு நதியெனக் காட்ட”

(குண்.சரு.பா-22)

என்ற பாடலானது விளக்குகிறது. திருவாலவாயுடையாரின் புராணத்திலும் பரஞ்சோதிமுனிவரின் புராணத்திலும் குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட வரலாறும், வைகை அழைத்த வரலாறும் தனித்தனியாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. ஆனால், இப்புராணத்தில் இவ்விரு திருவிளையாடலும் ஒரே சருக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

காஞ்சனமாலையின் தீர்த்தயாத்திரை குறித்த தடாதகைப்பிராட்டி சுந்தரபாண்டி யரிடம் கூற, இறைவன் உலகில் சிறந்த ஏழு சமுத்திரங்களையும் ஒருங்கே அழைத்து மதுரைநகரில் தீர்த்தமாக ஓடச்செய்தார். இத்திருவிளையாடலை,

“ மாறன் நேவி யாடற்கெழு வாரியுஞ்

சேறி யாதி திருவரு ளென்னவே

யீறிப் பூத மிசைக்க வெழுகடல்

கூற ருந்தமிழ்க் கூடலைச் சூழ்ந்தவே”

(எழு.சரு.பா-18)

எனும் பாடலின் மூலம் அறியமுடிகிறது. காஞ்சனமாலை எழுகடல் தீர்த்தத்தில் நீராட மனம்கவன்ற போது இந்திரன் உலகத்திலிருந்த மலையத்துவசனைச் சொக்கநாதர் அழைத்து காஞ்சனமாலையின் மனக்குறையைப் போக்கினார். தீர்த்தத்தில் நீராடி மகிழ்ந்த காஞ்சனமாலையையும் மலையத்துவசனையும் தேவருலகில் சொக்கநாதர் சேர்ப்பித்தார். இதனை,

“ வாய்ந்த தேவி மலயத் துவசனும்

வேந்த னோடு முவர்க்கடல் மெய்ப்படிந்

தாய்ந்த சுந்தரன் றாளருச் சித்தருட்

சேர்ந்து தேவியொடு மெய்திச் சென்றான்”

(வையை.சரு.பா-6)

என்ற பாடலானது எடுத்துரைக்கிறது. எழுகடல் அழைத்ததும், மலையத்துவசனை அழைத்ததுமாகிய இரு திருவிளையாடல்கள், சுந்தரபாண்டியத்தில் எழுகடல் சருக்கம் ஒன்றிலேயே அமைத்துப் பாடியுள்ளார் அனதாரியப்ப புலவர். பிற திருவிளையாடற் புராணங்களில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் தனித்தனியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழுணர்வு

அனதாரியப்ப புலவர் பாடிய சுந்தரபாண்டியம் வடமொழியின் தழுவலாகும். வடமொழியின் தழுவலாக இருப்பினும் இப்புராணத்தில் தமிழ்மொழிக்கென தனித்த சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்புராணத்தில் இறைவனின் திருவிளையாடல் நிகழ்வுகளை விளக்குகின்ற பலவிடங்களில் தமிழ் எனும் சொல்லாடல் கையாளப் பட்டுள்ளது. சான்றாக, அருந்தமிழ், வான்தமிழ், செந்தமிழ், தமிழ்ச்சுவை, மன்றலணி செந்தமிழ், தமிழ்சேர் தென்றல், முத்தமிழ், தென்தமிழ், வளத்தமிழ், அருந்தமிழ்க்கூடல் என்பனவற்றைக் காணலாம். இப்புராணம் முழுமையாகக் கிடைக்கப்படாததால் தமிழ்ச்சங்கம், சங்கச்சான்றோர், சமய அருளாளர்களான திருஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் முதலியோர் குறித்த திருவிளையாடல்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவையனைத்தும் முழுமையாகக் கிடைத்திருந்தால் அனதாரியப்ப புலவர் கையாண்ட சொல்லாடல்கள், இலக்கிய நயங்கள், யாப்பு நலங்கள் ஆகியன தெளிவாக அறிதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருக்கும். தற்போதுள்ள சருக்கங்களின் செய்யுள் அமைப்பைக் கொண்டு காணுகையில் அனதாரியப்பபுலவர் சிறந்த தமிழ்ப்புலமை கொண்டவர் என்பது புலப்படுகிறது.

ஒப்பீடு

சுந்தரபாண்டியத்தில் தற்போது கிடைக்கப்பட்ட 54 சருக்கங்களைத் திருவால வாயுடையாரின் திருவிளையாடற் புராணத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுகையில், 22 திருவிளையாடல்கள் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு,

1. இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்
2. வெள்ளாணைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்

3. தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல்
4. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்
5. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்
6. பூதமுண்ட திருவிளையாடல்
7. ஆறழைத்த திருவிளையாடல்
8. கடலழைத்த திருவிளையாடல்
9. மலையத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்
10. உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்
11. வளைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்
12. நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்
13. சித்தரான திருவிளையாடல்
14. கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்
15. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் (21வது திருவிளையாடல்)
16. மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் (25வது திருவிளையாடல்)
17. ஆனையெய்த திருவிளையாடல் (26வது திருவிளையாடல்)
18. விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல் (31வது திருவிளையாடல்)
19. மாறியாடின திருவிளையாடல் (32வது திருவிளையாடல்)
20. இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்
(44வது திருவிளையாடல்)
21. மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல்
(61வது திருவிளையாடல்)
22. வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல் (64வது திருவிளையாடல்)

சுந்தரபாண்டியத்தைப் பரஞ்சோதிமுனிவரின் திருவிளையாடற் புராணத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுகையில் 24 திருவிளையாடல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை,

1. இந்திரன் பழிதீர்த்த படலம்
2. வெள்ளையானைச் சாபந்தீர்த்த படலம்
3. திருநகரங்கண்ட படலம்
4. தடாதகைப் பிராட்டியார் திருவவதாரப் படலம்
5. திருமணப் படலம்
6. வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடிய படலம்
7. குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட படலம்
8. அன்னக்குழியும் வைகையும் அழைத்த படலம்
9. எழுகடலழைத்த படலம்
10. மலையத்துவசனையழைத்த படலம்

11. உக்கிரபாண்டியர் திருவவதாரப் படலம்
12. உக்கிரபாண்டியருக்கு வேல் வளை செண்டு கொடுத்த படலம்
13. கடல்சுவற வேல்விட்ட படலம்
14. இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த படலம்
15. மேருவைச் செண்டாலடித்த படலம்
16. வேதத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்த படலம்
17. மாணிக்கம் விற்ற படலம்
18. வருணன்விட்ட கடலை வற்றச்செய்த படலம்
19. நான்மாடக்கூடலான படலம்
20. எல்லாம்வல்ல சித்தர் திருவிளையாடற் படலம்
21. கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்
22. யானையெய்த படலம்
23. விருத்தகுமார பாலரான படலம்
24. மாறியாடின படலம்

இப்புராணத்தில் அமைந்த பாண்டிநாட்டுச்சருக்கம், திருவவதாரச்சருக்கம், திருக்கலியாணச்சருக்கம், மேகம்தளைவிடுத்த சருக்கம், சோமவாரச் சருக்கம், வீரபாண்டியச் சருக்கம், நான்மாடக்கூடல் சருக்கம், அட்டாலைச்சருக்கம், சிவராத்திரிச்சருக்கம் என்பனவற்றில் படிப்பதற்கு ஏதுவாக இல்லாமல் பல செய்யுள்களும் வரிகளும் சொற்களும் இல்லாதிருக்கின்றன.

அரியநூல்

மதுரைத் திருத்தலத்திற்கு உண்டான தல புராண நூலாகிய சுந்தரபாண்டியம் பெருவழக்கில் அறியப்படாத அரியதொரு நூலாக இருக்கிறது. சமய இலக்கியங்களில் தோய்ந்த அறிஞர்களேயன்றி பிறர் அறிதற்கெட்டா நூலாகச் சுந்தரபாண்டியம் தற்காலத்து இருக்கிறது. இந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இதற்கென இன்றளவும் உரைகள் ஏதும் தோன்றவில்லை. இப்புராணத்தை அண்ணா கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தார் ஒருமுறை பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளனர். இந்நூல் அண்ணா கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தில் இன்றும் கிடைக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலுள்ள தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க்கல்லூரியிலும் கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட நூலின் ஒரு பிரதி இன்றும் காணக் கிடைக்கிறது. உ.வே.சாமிநாதையர் தமிழுலக்கு அளித்த கொடை போல சென்னை உ.வே.சாமிநாதையர் நூலகத்தாரும் இப்புராணத்தை மின்நூல் வடிவில் மதம்-உ.வே.சா நூலக நூல்கள் எனும் இணைய தளத்தில் பதிவேற்றி நூலின் காலப்பேற்றிற்குத் துணைசெய்துள்ளனர். இவையன்றி, மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலய வெளியீட்டின் மூலம் மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் வரலாறு எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலிலும் சுந்தரபாண்டியம் குறித்த சில குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் செந்தமிழ் எனும் இதழில் 1906-ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் தொகுதி-

4ல் ரா.இராகவையங்கார் 'செவ்வைச்சூடுவாரும் அந்தாரியும்' எனும் தலைப்பில் கட்டுரையொன்றை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரை சுந்தரபாண்டியத்தையும் அதன் ஆசிரியர் பற்றிய வரலாற்றையும் அறிவதற்கு ஏதுவாகவுள்ளது. உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள் கையெழுத்துப்பிரதிகளைக் கொண்டு குறிப்புரையுடன் எழுதிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தின் முகவுரையிலும் சுந்தர பாண்டியம் குறித்த நூற்குறிப்பு காணப்படுகிறது. மு.அருணாசலம் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் (16-ஆம் நூற்றாண்டு பாகம்-1, பக்க எண்- 212 - 224) சுந்தரபாண்டியம் குறித்த வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது.

நிறைவுரை

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற முறையில் சிறந்த தலங்களுள் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று மட்டுமே சிறப்புடையதாக இருக்கும். மதுரைத் திருத்தலம் மட்டுமே இம்மூன்றும் ஒருங்கே சிறந்த தலமாகத் திகழ்கிறது. மதுரைத் திருத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்ட தலபுராணங்கள் நான்காகும். அவற்றுள் அனதாரியப்பப்புவரால் பாடப்பட்ட சுந்தரபாண்டியம் காலத்தாற் பெருவழக்கில் அரியப்படாத நூலாகும். சுந்தரபாண்டியம் எனும் இப்புராணம் முழுதும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. தற்போது 54 சருக்கங்கள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. சென்னை அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தாரால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டுள்ள இப்புராணம் மிக அரியநூலாக இருக்கிறது. உரையின்றியும் சில பகுதிகள் சிதைவுற்றும் காணப்படுகின்ற சுந்தரபாண்டியம் பிழைகள் மலிந்த பதிப்பாகவே கிடைக்கப்பெறுகிறதென தம்முடைய வருத்தத்தை மு.அருணாசலம் அவர்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவுசெய்துள்ளார். இறைவனின் திருவருட்சிறப்பைக் கூறுகின்ற இப்புராணம் சமய நூலாக மட்டுமின்றி மனித வாழ்வியலுக்கும் சமூகத்திற்கும் உண்டான பற்பல நல்லறங்களை எடுத்தியம்பும் அறநூலாகவும் வரலாற்றைத் திறம்படப் பேசும் வரலாற்று நூலாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகில் பலரும் அறிந்து பயிலக்கூடிய வகையில் பயன்பாட்டிற்குச் சுந்தரபாண்டியம் வரவேண்டும் எனும் சிந்தனையே என்பது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் முடிவாகும்.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

அரவிந்த்குமார். ந “சுந்தரபாண்டியம்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்,

தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 26-39

Cite this Article in English

Aravindkumar N. “Sundarapandiyam” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 26-38